

per a reflexionar

Tenir «bon ull»

Quan diem d'alguna persona que «té bon ull» o una expressió semblant, volem dir que li reconeixem que té la qualitat de veure més enllà de l'aparença. Vull dir que si aquestes persones han de donar el parer sobre una altra persona, són molt afinades, de poques paraules i sense caure en la crítica fàcil. Si se'ls demana que s'expliquin ho fan, i generalment sense cap comparació amb altres persones. Donen la seva opinió ben raonada i prou.

Aquestes persones no precisament són sempre «gent de carrera». N'hi ha de tot, però el que els és comú és parlar en bé de l'altre, ni que hagin de dir quelcom negatiu. No és una contradicció.

Jo he conegut un frare caputxí, no sacerdot, quasi analfabet, que tenia aquesta qualitat i les encertava, oi si les encertava! De fet més d'un superior anava a parlar amb ell, és a dir, a demanar-li consell o bé el seu punt de vista sobre una persona o qüestió concreta. Aquestes persones no són endevins ni visionaris. Són homes i dones de Déu.

Aquests cristians «homes i dones de Déu» tenen la fina percepció de veure a través dels gestos i paraules el cor de la persona. No els enganya l'aparença de l'altre. Si voleu us en poso un exemple: estic treballant sobre un bisbe caputxí i una religiosa caputxina que van morir a mans dels indígenes als quals anaven a salvar d'una mort certa. En el procés per

beatificar-los el Jutge delegat pregunta a un indígena quítxua, amb nom i cognom, com veia el seu bisbe. Ell respon: «Sempre que celebrava la missa veia que ho feia amb molta fe.» Subratllo el *veia*, que vol dir 'veure més enllà del gest', és «veure» el cor de la persona i com aquesta actua en les diferents situacions que li toca viure. I un altre diu: «Jo el vaig veure sempre com algú en qui es podia confiar i servia tothom amb senzillesa i promptitud.»

Però, ¿quina és l'escola on han après a valorar d'aquesta manera, a tenir «bon ull»? Tots coincidireu amb mi que és en l'Evangeli on han fet l'aprenentatge; són aquells dels quals Jesús fa un elogi: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i als entesos.»

Estic convençut que si ens ho proposem tots podem arribar a tenir «bon ull», però cal l'entrenament i l'exercici d'aprendre a no jutjar pel primer cop d'ull.

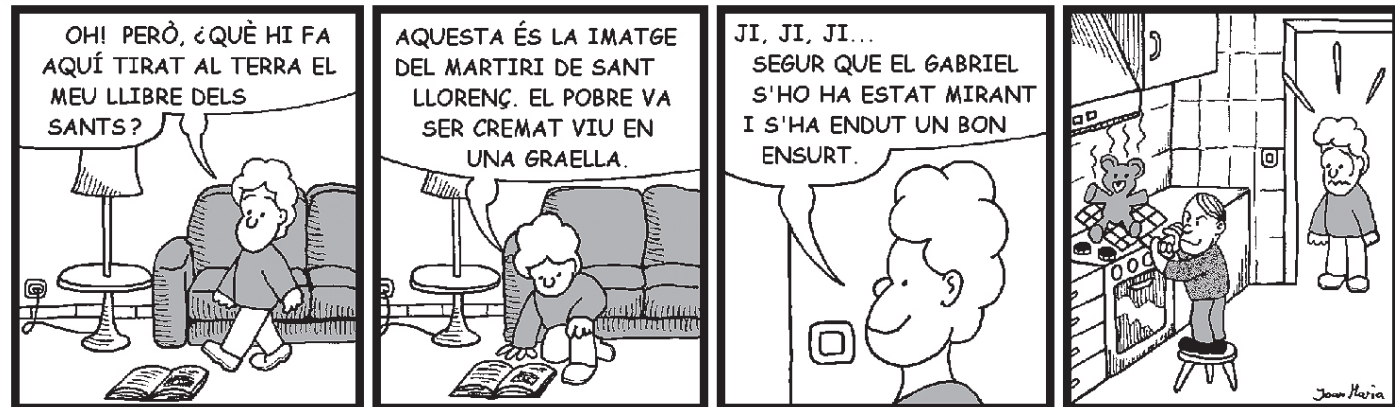
P. Pere Cardona, caputxí (o.f.m.c.)

I sobretot, l'ànima de l'Església s'ha de trobar amb l'ànima de Jesucrist, nostre Senyor, que va pregar amb els salms. També, a l'hora de fer-ne pregària, la nostra ànima s'uneix a la dels altres cristians de tot el món que preguen igual.»

Es pot trobar a la Llibreria de l'Arquebisbat (c/ de Sant Pau 4, Tarragona).

L'escolanet, per Joan M. Padrell, pvre.

Lectures

Diumenge XVIII durant l'any

Lectura del llibre de l'Eclesiastès (1,2.2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

Salm responsorial [SI 89,3-4.5-6.12-13.14 i 17 (R.: 10)]

Vós feu tornar els homes a la pols dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». Mil anys als vostres ulls són com un dia que ja ha passat, com el relleu d'una guàrdia de nit.

R. Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.

Quan preneu els homes, són com un somni en fer-se de dia, són com l'herba que s'espiga: ha tret florida al matí, al vespre es marceix i s'asseca. **R.**

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. Calmeu-vos, Senyor, què espereu? Sigueu pacient amb els vostres servents. **R.**

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida. Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, reposi damunt els seus servents. Doneu encert a l'obra de les nostres mans. **R.**

Doneu encert a l'obra de les nostres mans

«Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, tot és en va...» Aquest mes d'agost és una bona oportunitat per llegir el llibre del Cohèlet. Una oportunitat per adonar-nos que a vegades ens mirem el melic i ens hi podem ofegar.

«Mestre, conveceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Quants germans i famílies viuen trencades pel déu diner, el culte de la possessió i per tenir més que l'altre.

«Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» És un consell savi del mestre. Necessitem inscriure en les nostres llars la frase: fa més feliç SER que tenir. Fa més feliç DONAR que rebre.

«Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà?» La nostra societat ha institucionalitzat el consum. Déu s'apropa al ric per emportar-se-li la vida, es posa de manifest que l'ha malgastada. La seva vida està mancada de contingut i de valor.

«Estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.» Sant Pau ens fa un bon resum, una manera de veure la vida des de la perspectiva de l'estil de Jesús. Diu el P. Phil Bosmans «L'home occidental s'ha fet materialista fins i tot en el seu pensament, en una sobrevaloració malaltissa del diner i de la propietat, del poder i de la riquesa.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria. Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despullat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, conveceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: "Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te." Però Déu li digué: "Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu".»

Mirada endins Enric Mateu Usach, pvre.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

31 de juliol de 2016

Diumenge XVIII durant l'any

www.arqtgn.cat | n. 3.464

..... als 4 vents

Corregir el qui va errat

Hi ha un fet en la vida de la primitiva Església que pot sorprendre els qui no el coneixen, però que està recollit en el Nou Testament i se cita com un exemple clàssic de la pastoral. Tècnicament se l'anomena «el conflicte d'Antioquia», i recull una reprensió que sant Pau va fer a sant Pere. La sorpresa pot estar en el fet que un apòstol, per gran que sigui, s'atreveixi a corregir el primer Papa, a qui Jesucrist mateix va escollir com a pedra angular de l'Església.

El Concili de Jerusalem havia definit que la salvació ve per la fe en Jesucrist i no per les moltes pràctiques de la Llei judaica. Això no obstant, passat el temps, sant Pere, a la pràctica condescendeix amb els judaïtzants. Així narra l'incident sant Pau a la Carta als Gàlates (2,11-12):

«Ara bé, quan Cefes [Pere] vingué a Antioquia m'hi vaig enfrontar obertament, perquè el seu comportament era reprovable: abans que en vinguessin alguns de part de Jaume, menjava amb els pagans, però quan aquells van arribar, ho evitava i se n'apartava, per por dels defensors de la circumcisió.»

Quan hi ha estimació mútua la correcció costa menys de fer i d'acceptar

L'actitud de l'apòstol Pau responia a un manament de Jesucrist, que va dir: «Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà» (Mt 18,15). Aquesta pràctica, la correcció fraterna, té una profunda arrel evangèlica, però no sempre s'aplica fins i tot en l'Església.

DESTAQUEM...

—Sant Joan Maria Vianney (1786-1859)
A la secció de *Testimonis de misericòrdia*

(p.2)

—El Misteri de la Selva. Els dies 14 i 15 d'agost
a l'església parroquial de La Selva del Camp.
A la secció de *l'Agenda*

(p.3)

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

TESTIMONIS DE MISERICÒRDIA

Sant Joan Maria Vianney (1786-1859), ministre de misericòrdia

Sant Joan Maria Vianney, conegut com el rector d'Ars, a prop de Lió, a França, va destacar per la seva vida de llarga oració i penitència, la devota celebració diària de l'eucaristia, l'amor tendre i filial a la Verge Santíssima, la disposició a ajudar els germans sacerdots veïns, la disponibilitat permanent per a acollir els qui buscaven consell i misericòrdia, especialment en el sagrament de la penitència.

Repetia sovint: «El sacerdot és l'amor del cor de Jesús.» I afegia: «Un bon pastor, un pastor d'acord amb el cor de Déu, és el tresor més gran que el bon Déu pugui concedir a una parròquia i un dels dons més preciosos de la misericòrdia Divina.» Sovint sant Joan Maria Vianney trobava algun penitent descoratjat i dubtós del perdó de Déu, per la consciència d'haver pecat; aleshores ell li donava la següent increïble i sublim resposta: «El bon Déu ho sap tot. Abans fins i tot que t'hi confessis, ja sap que pecaràs novament, i això no obstant et perdona. Tan gran és l'amor del nostre Déu que ens impulsa a oblidar voluntàriament el que vingui, per tal de perdonar-nos!»

Fem nostres les paraules del mateix sant: *Jo us estimo, Déu meu, i el meu únic desig és estimar-vos fins al darrer sospir de la meua vida. Jo us estimo, oh Déu infinitament amable, i m'estimo més morir estimant-vos que viure un sol instant sense estimar-vos. Jo us estimo, Déu meu, i només desitjo el cel per la felicitat d'estimar-vos perfectament. Jo us estimo,*

Déu meu, i només comprenc l'infern perquè no hi haurà mai el dolç consol d'estimar-vos. O Déu meu, si la meua llengua no pot dir en tot moment que us estimo, almenys jo vull que el meu cor us ho repeteixi tantes vegades com respiro. Feu-me la gràcia de sofrir estimant-vos, d'estimar-vos soffrint, i d'expirar un dia estimant-vos i sentint que us estimo. Com més m'apropo a la meua fi, més us conjuro d'acréixer el meu amor i de perfeccionar-lo. Amén.

L'any 2010 el papa Benet XVI convocava l'Any Sacerdotal amb motiu del 150è aniversari de la mort d'aquest sant, ministre de misericòrdia. Va ser una commemoració perquè tots els cristians percebéssim la importància de la vocació i la missió del prevere en l'Església i la societat contemporània.

Aquest proper dijous dia 4 d'agost celebrarem amb tota l'Església la seva festa.

ens ignora, coneix els nostres dolors, sap com necessitem el seu ajut i consol. Se'ns apropa i no ens abandona mai. Que cadascun de nosaltres es faci la pregunta i respongui en el seu cor: «Ho crec, això? Crec que el Senyor té compassió de mi, tal com sóc, pecador, amb tants problemes i tantes coses?» Penseu-hi i la resposta és: «Sí!» Però cadascú ha de mirar en el seu cor si té fe en aquesta compassió de Déu, del bon Déu que se'ns apropa, ens guareix, ens acaricia. I si nosaltres el rebutgem, ell espera: és pacient i sempre és al nostre costat.

El samarità es comporta amb veritable misericòrdia: cura les ferides d'aquell home, el porta a un hospital, se'n fa càrrec personalment i n'assegura la subsistència. Tot això ens ensenya que la compassió, l'amor, no és un sentiment vague, sinó que significa tenir cura de l'altre fins pagar personalment. Significa comprometre's fent tots els passos necessaris per «apropar-se» a l'altre fins identificar-se amb ell: «Estimaràs el teu pròxim com a tu mateix.» Aquest és el manament del Senyor.

De la catequesi del papa Francesc del 27 d'abril de 2016

2016 agenda

5 d'agost

—**Bicentenari del vot de poble a la Mare de Déu de les Neus a la Nou de Gaià (1816-2016).** A les 11.30 h hi haurà l'ofici solemne presidit pel Sr. Arquebisbe a l'església parroquial. A les 19.00 h sortirà la processó amb la imatge de la Verge pels carrers del poble.

6 d'agost

—**Ordenació presbiteral de Fra Salvador Batet,** monjo de Poblet, de mans del Sr. Arquebisbe. Tindrà lloc a la missa conventual del Monestir de Santa Maria de Poblet, en la festa de la Transfiguració del Senyor, a les 10.00 h.

De l'11 al 27 d'agost

—**3a edició de l'exposició «Aqua Sacra: Càntirs i tradició»,** de la família Galià-Iglesias, a la sala d'exposicions temporals del Museu Bíblic Tarraconense (c/ de les Coques 1-C, Tarragona). Es podrà visitar de dijous a dissabte de les 19.00 a les 21.00 h, i del 18 al 20 d'agost en horari de les 10.00 a les 13.00 i de les 19.00 a les 21.00 h.

13 d'agost

—**Concert d'orgue a l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Torroja del Priorat,** a càrrec de l'organista Joan Castillo, a les 21.00 h. Organitza l'Associació Catalana de l'Orgue.

14 i 15 d'agost

—**El Misteri de la Selva.** Tindrà lloc a l'església parroquial de Sant Andreu Apòstol de La Selva del Camp, el diumenge 14 d'agost a les 22.00 h, i el dilluns dia 15, a les 20.00 h. El Misteri de la Selva és el drama sacre assumpcionista més antic d'Europa en llengua romànica. Per a més informació i venda d'entrades es pot visitar el web www.misteriselvesa.cat.

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana II

Diumenge, 31 de juliol: Diumenge XVIII de durant l'any [Ecle 1,2; 2,21-23; Salm 94, 1-2.6-7.8-9; Col 3, 1-5.9-11; Lc 12, 13-21 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 1 d'agost: Sant Alfons M. de Liguori, bisbe i doctor de l'Església (MO) [Jer 28, 1-17; Salm 118, 29.43.79.80.95.102; Mt 14, 13-21]

Dimarts, 2: [Jer 30, 1-2.12-15.18-22; Salm 101, 16-18.19-21.29 i 22-23; Mt 14, 22-36] *Sant Eusebi de Vercel-li, bisbe* (ML), *o bé: Sant Pere Julià Eymard, prevere* (ML) *Mare de Déu dels Àngels*

Dimecres, 3: [Jer 31, 1-7; Salm: Jer 31, 10.11-12ab.13; Mt 15, 21-28] *Santa Lídia*

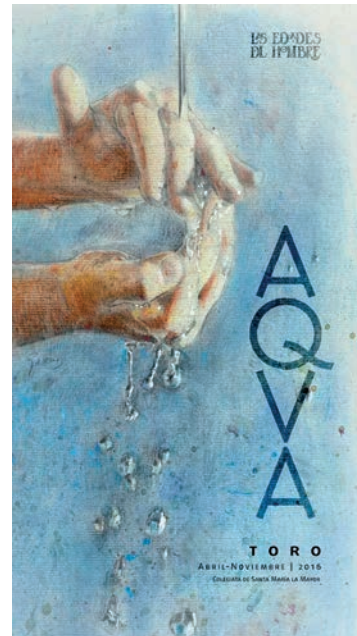
proposta

Una visita cultural: 'Las Edades del Hombre'

L'aigua és un bé natural però també cultural i un símbol carregat de religiositat. Donada la riquesa antropològica, bíblica, eclesiològica i sacramental que conté aquest element natural, com es posa de manifest en la carta encíclica *Laudato si'*, del papa Francesc, l'edició número 21a de l'exposició *Las Edades del Hombre* està dedicada a l'aigua. Amb el títol *AQVA*, aquest any acull l'exposició el municipi de Toro, a Zamora.

Com en les edicions anteriors la mostra es nodreix d'obres d'art sacre pertanyents al patrimoni històric i artístic espanyol, fonamentalment de Castella i Lleó. L'exposició, que té lloc en dues seus —a la Col·legiata de Santa Maria la Major i a l'església del Sant Sepulcre— es podrà visitar fins al dia 24 de novembre.

Per a més informació es pot visitar el web <http://aqva.lasedades.es>

Litúrgia de la setmana

Dijous, 4: Sant Joan Maria Vianney, prevere (MO) [Jer 31, 31-34; Salm 50,12-13.14-15.18-19; Mt 16, 13-23]

Divendres, 5: [Na 1,15; 2,2; 3,1-3.6-7; Salm: Dt 32,35cd-36ab. 39abcd. 41; Mt 16, 24-28] Dedicació de la basílica de Santa Maria la Major, a Roma (ML) *Mare de Déu de les Neus*

Dissabte, 6: Transfiguració del Senyor (F) [Dn 7, 9-10.13-14; o bé: 2Pe 1, 16-19; Salm 96, 1-2.5-6.9; Lc 9, 28b-36 (LE/LH pròpies)]

Diumenge, 7: Diumenge XIX de durant l'any [Sa 18, 6-9; Salm 32, 1 i 12.18-19.20 i 22; He 11,1-2.8-19 (o bé més breu: 11, 1-2.8-12); Lc 12, 32-48 (o bé més breu: 12, 35-40) (LE/LH pròpies)]

en un minut

—Ordenació diaconal de Mn. Víctor Mosquera Ramos.

El Sr. Arquebisbe va conferir l'orde del diaconat al seminarista Víctor Mosquera, el diumenge dia 17 de juliol, a l'església parroquial de Sant Pere i Sant Pau de Tarragona. Després del ritu d'ordenació on l'ordenand va ser revestit amb l'estola en forma diaconal i la dalmàtica; del lliurament de l'Evangelari i del bes de pau amb el Sr. Arquebisbe i els diaques allí presents, Mn. Víctor Mosquera va pronunciar unes paraules d'agraïment a Déu, a la seva família pel seu suport incondicional i a l'Església que pelegrina a Tarragona, «on vaig néixer i créixer com a fill de Déu». També va agrair el testimoni dels preveres i diaques, i el suport i estimació per part del rector i vicerector del Seminari Major Interdiocesà, i també va tenir presents les comunitats parroquials de Sant Pere i Sant Pau i de Sant Joan Baptista de Reus —on ha exercit el darrer any la tasca pastoral—, els joves d'aquest arxiprestat i el suport i la pregària dels seus companys seminaristes.

—**Laiques amb missió pastoral.** Del dia 10 al 13 de juliol les laiques amb missió pastoral de l'arxidiòcesi van participar en un recés, a l'edifici del Seminari, sobre el tema «Jesús, la misericòrdia de Déu», conduït per la Dra. Begonya Palau, bibliista. Durant aquests dies van tenir moments per a compartir la pregària, reflexionar a partir de cadascuna de les aportacions, dialogar i conviure plegades.

—**CET.** De l'11 al 13 de juliol va tenir lloc la reunió n. 219 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a Salardú (Vall d'Aran). En aquest Any Jubilar de la Misericòrdia, els bisbes han reflexionat sobre diversos eixos socials a partir de l'informe sobre *L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya*, una recerca promoguda conjuntament per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i la Fundació Pere Tarrés, que els va presentar el Dr. Àngel Belzunegui, director de la Càtedra d'Inclusió Social de la URV. També van poder reflexionar i dialogar sobre l'acció de l'Església catòlica en l'àmbit penitenciari, a partir de l'exposició que els va fer el P. Jesús Roy, mercedari, coordinador de la pastoral penitenciària a Catalunya. Els bisbes també van abordar qüestions relatives als àmbits de la litúrgia, la pastoral obrera i la pastoral vocacional. En aquesta reunió va ser reelegit per a un trienni com a vicesecretari de la CET, Mn. Norbert Miracle, prevere de l'arquebisbat, i el director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut, Mn. Juan Bajo, prevere del bisbat de Tortosa.

—**Llibre 'Mn. Josep Cabayol i Magrinyà, un home coratjós'.** A mitjans del mes de juliol, el dia 14, es va presentar al Centre Tarraconense El Seminari aquest llibre que recull els testimonis, vivències i anècdotes de les persones que han col·laborat amb Mn. Josep Cabayol (La Riera de Gaià, 1935) en la seva missió diocesana al llarg de quaranta anys a Rwanda, a l'Àfrica. La publicació fa un recorregut per la seva vida començant pels seus orígens a la Riera de Gaià, les parròquies on va exercir el ministeri abans d'anar a l'Àfrica, els testimonis de les persones que van formar equip amb ell o fragments de cartes rebudes, entre d'altres. En el darrer bloc, hi consta un escrit del Sr. Arquebisbe on repassa la darrera etapa de l'obra missionera de Tarragona, és a dir, el compliment del projecte social impulsat en l'Any Jubilar de Sant Fructuós amb la inauguració i benedicció del nou centre parroquial a Kampanga. El llibre també compta amb un bloc extret del llibre de Mn. Miquel Barbarà, *Petjades tarragonines*, on s'explica en quin moment es comença a gestar la relació missionera amb una altra diòcesi impulsada pel Dr. Josep Pont i Gol.

nomenament

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat, en data de 17 de juliol de 2016, el següent nomenament:

-Mn. Víctor Mosquera Ramos, diaca al servei de les parròquies Priorat de Sant Pere i Puríssima Sang de Reus

